

Mahtava Dipoli,

Näytät hienommalta kuin koskaan tänä lukuvuoden avajaispäivänä 2017-2018. Sinut rakennettiin palvelemaan teekkareiden monenlaisia tarpeita, mutta et koskaan tyytynyt tähän kohtaloon. Sen sijaan olet inspiroinut, voimaannuttanut ja antanut luottamusta yhteiskuntamme luojille jo johtajille, ja jatkat samaa tehtävää entistä ehompana jälleen kerran.

Kuinka monta erilaista tapahtumaa ja tapaamista voitkaan kätkeä suojiisi kerrallaan? Nyt uuden ajan ja alkavan lukuvuoden kynnyksellä, muistutat meitä monimuotoisuudestamme ja asetat tavoitteisiimme rutkasti kunnianhimoisuutta.

Arvon rehtori, arvoisat kutsuvieraat ja rakas Aalto-yhteisö,

Hienoinkaan rakennus ei luo yliopistoa – se kuvastaa sitä. Paraskaan rakenne ei tuo tulevaisuutta – se etsii sitä. Aaltolaisinkaan yhteisö ei ole yksin – vaan se on mitä?

Aaltolaisuus alkaa yhteisön uusien jäsenten ideoista, eikä se valmistu koskaan. Yliopiston ei pidä olla putki, josta vesi virtaa jatkuvasti läpi. Yliopiston tulisi pitemminkin olla allas, jonka virrat pitävät raikkaana ja liikkeessä. Tunnistamme tarpeen elinikäiselle oppimiselle ja kuulumiselle. Esimerkiksi mentorointia, kevyitä kursseja, avoimesti saatavilla olevaa tutkimustietoa ja vapaa-ajan toiminnan tukea tarjoamalla, valmistumishetkestä riippumatta, yliopisto voi ottaa roolin niin nykyisten kuin tulevien alumniensa kilpailukyvyyn ja osaamisen kehittämiseksi. Siitä hyötyvät yksilö, yliopisto ja yhteiskunta.

Aaltolaisuudella on varaa olla monisärmäinen. Aalto-yhteisö muodostuu monista pieniyhteisöistä, joita emme voi täysin hallita. Emme tiedä, missä parhaat ideat kulloinkin syntyvät. Tiedämme, että eniten ihailemamme toiminta tapahtuu yleensä niin sanotusti ruohonjuuritasolla. Toisaalta merkittävä osa yhteisön jäsenistä ei löydä itselleen luonnollista ryhmää kuulua, esimerkiksi valmistumisen jälkeen. Yliopisto ja ylioppilaskunta voivat tukea pieniyhteisöjen syntymistä ja ylläpitämistä sielläkin, missä niitä ei vielä ole. Samalla meidän kuuluu ohjata ja kannustaa uusiin monialaisiin, kansainvälisiin ja luoviin yhteyksiin, jotta ymmärrys mahdollisuuksistamme laajenisi. Vahvimmat sillat rakennetaan ihmisten välillä, ei standardisoiduilla powerpoint-esityksillä.

Aaltolaisuus tavoittelee intohimoa, kilvoittelua ja hyvinvointia. Löytääksemme oman suuntamme saatamme tarvita paljonkin ohjausta ja vahvaa itseluottamusta. Erinomaiset suoritukset kannustavat eteenpäin, ja hyvin menestyviä kannattaa juhlia. Kun kuitenkin pysähdymme katsomaan ympärillemme, huomaamme vakavan ongelman. Viidennes Aalto-yliopiston opiskelijoista on syvästi uupunut tai sen kynnyksellä. Vain hyvinvoivista opiskelijoista tai valmistuneista on hyötyä yhtään kenellekään. Meidän tulee kiinnittää huomiota siihen, kuinka tuemme, kannustamme ja välitämme toisistamme, sillä yhdessä menestyminen on arvokkaampaa kuin yksin menestyminen.

Hyvä rehtori,

Olen erityisen iloinen, että kykymme kehittää Aalto-yliopistoa perustuu yhdessä tekemiselle. Eikä toivottavasti tule ongelmaa, joka ei yhdessä ratkeaisi. Olette luvanneet asettaa opiskelijat keskiöön, ja kokemus onkin osoittanut, kuinka erilaiset näkökulmat luovat opettavaisimpia, ja lopulta hausimpia, tarinoita.

Vaatii rohkeutta keskustella ja päättää avoimesti. Mutta sitä tarvitaan, jotta löydämme oikeat kysymykset ja tavoitteet. Olemme jo ottaneet niistä näin monta työn alle. Älkää kuitenkaan tuskastuko: syksylle on suunnitteilla omat metkut provostista rehtoriksi karkaamisenne johdosta.

Lopuksi, on hyvä muistaa, että moni asia on jo todella hyvin. Dipoli alleviivaa ja korostaa sitä, kuinka Aalto-yhteisön eri sukupolvien: opiskelijoiden, professorien, henkilökunnan, alumnien, yhteistyökumppanien ja tukijoiden tarinat nitoutuvat yhteen. Se mitä tiedämme yhdessä, on maailmaa muuttavaa.

Aalto-yliopiston ylioppilaskunta toivottaa onnea uudelle lukuvuodelle ja avatulle Dipolille.